

**โครงการยกระดับการจัดการความรู้ขององค์กร: ขยายกลุ่มเป้าหมาย
ภายใต้ “โครงการยกระดับและพัฒนาระบบการจัดการความรู้
(Knowledge Management: KM) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
(ระยะที่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567”**

ครั้งที่ 1/2567

วันอังคารที่ 13 สิงหาคม 2567

หมวดที่ 1 ด้านคดีและกฎหมาย

**เรื่อง การกำกับ ติดตาม การดำเนินงานการกำกับการปกครอง
ในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์ หรือคนไร้ความสามารถ
หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย**

**จัดทำโดย
สถาบันวิจัยและพัฒนา**

โครงการยกระดับการจัดการความรู้ขององค์กร: ขยายกลุ่มเป้าหมาย
ภายใต้ “โครงการยกระดับและพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM)
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ระยะที่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567”

ครั้งที่ 1/2567

วันอังคารที่ 13 สิงหาคม 2567

หมวดที่ 1 ด้านคดีและกฎหมาย

เรื่อง การกำกับติดตาม การดำเนินงานการกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์ หรือคนไร้ความสามารถ
หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย

❖ **ความเป็นมา**

เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์คดีครอบครัวมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จากสถิติ 3 ปีย้อนหลัง พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2564-2566 พบว่า มีจำนวนคดีครอบครัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องดังนี้ 8,748 คดี 9,793 คดี และ 10,809 คดี ตามลำดับ⁽¹⁾ จำนวนนี้เป็นการกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์ หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยพบว่าในปี 2564 มีคดีครอบครัวจำนวน 8,748 คดี และเพิ่มขึ้นเป็น 9,793 คดี และ 10,809 คดี ในปี 2565 และ 2566 ตามลำดับ⁽¹⁾ ส่งผลให้หน่วยงาน ชั้นสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีปริมาณการดำเนินงานการกำกับการปกครองเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ยังพบว่าการกำกับการปกครองมีความซับซ้อนในการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้น อาทิ การแย่งกรรมสิทธิ์ในการเป็นผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือความซับซ้อนในการจัดทำข้อกำหนดและปัญหาการเบิกค่าใช้จ่ายผู้เยาว์ หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ เป็นต้น ส่งผลให้พนักงานคุมประพฤติจะต้องมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับประเด็นหัวข้อนี้เป็นประเด็นหัวข้อที่พนักงานคุมประพฤติต้องการให้ดำเนินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตั้งแต่ปี 2566 และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาทัศนคติและความต้องการของหัวหน้าหน่วยงานในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ต่อการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ โดยพบว่า ประเด็นหัวข้อคดีกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์ หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย เป็นหัวข้อที่ต้องการให้ดำเนินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้มากที่สุด

ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ จึงมีมติเห็นชอบให้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นหัวข้อ การกำกับติดตาม การดำเนินงานการกำกับกับการปกครองในคดีครอบครัว ที่ผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย ซึ่งเป็นหนึ่งในกิจกรรมในโครงการยกระดับการจัดการความรู้ขององค์กร: ขยายกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้ “โครงการยกระดับและพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ระยะที่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567”

โดย นางปรีดา วิสาโรจน์ รองอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ฝ่ายพัฒนา) ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดโครงการ โดยรองอธิบดีเน้นย้ำว่า จากการลงพื้นที่ตรวจราชการเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกรม พบว่า สถานพินิจฯ หลายแห่งมีจำนวนคดีครอบครัวเพิ่มมากขึ้น โดยคดีการกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่มีผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย ดังนั้น ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ จึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนการกำกับการปกครองในคดีครอบครัว เพื่อให้การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา (พนักงานคุมประพฤติ) เป็นไปด้วยความถูกต้อง เรียบร้อย ตลอดจนสร้างเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงานต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องด้วย กิจกรรมในวันนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อำนวยการสถานพินิจฯทุกคน ทั้งในการเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้อำนวยการฯท่านใหม่ๆที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์การกำกับติดตามการกำกับการปกครองในคดีครอบครัวฯ อีกทั้งเป็นการฟื้นคืนความรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้บริหารฯ ที่มีประสบการณ์ในการกำกับการปกครองในคดีครอบครัว เพื่อให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ ทุกคน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง นำไปสู่การกำกับติดตามที่ประสิทธิภาพและทำให้การปฏิบัติงานการกำกับการปกครองในคดีครอบครัว ของหน่วยงานเกิดประสิทธิผลสูงสุด

❖ ความสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงยุติธรรม

โครงการยกระดับการจัดการความรู้ขององค์กร: ขยายกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้ “โครงการยกระดับและพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ระยะที่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567” เป็นไปตามแผนพัฒนาองค์กร PMQA 4.0 หมวดที่ 4 การวัด วิเคราะห์และการจัดการความรู้ ของกระทรวงยุติธรรม ระยะ 3 ปี (2567-2569) โดยเป้าหมายสูงสุดของแผนพัฒนาองค์กรในหมวดนี้ คือ สร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เกิดองค์การแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

❖ การดำเนินกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล

ใช้ความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินงาน การกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย ที่ฝังอยู่ในตัวบุคลากรภายในหน่วยงานสังกัดกรมพินิจฯ (ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ/ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมฯ) ทั้งในแง่มุมความสำเร็จและในแง่มุมที่วิกฤตหรือล้มเหลว เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคลากรคนอื่นๆ (Tacit to Tacit Knowledge)

โดยความรู้ วิธีการ เทคนิคและประสบการณ์ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะถูกนำไปผลิตเป็นสื่อในรูปแบบที่เหมาะสม จัดเก็บในคลังการจัดการความรู้ และมีช่องทางให้บุคลากรคนอื่นสามารถเข้าถึงข้อมูลเพื่อศึกษา/ทบทวนย้อนหลังได้ (Tacit to Explicit Knowledge)

2. แหล่งที่มาของผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

โครงการยกระดับการจัดการความรู้ขององค์กร: ขยายกลุ่มเป้าหมาย ครั้งที่ 1/2567 หมวดที่ 1 ด้านคดีและกฎหมาย เรื่อง การกำกับติดตาม การดำเนินงานการกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย มีผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งหมด 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. จำเอก สุธีร์ บุษราคัม
ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา
2. นางพัชรินทร์ บัวแก้ว
ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครปฐม
3. นางสาวกฤติมา บุญธนาวัฒน์
ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดลำปาง
4. นายอธิปไตย พรหมจันทร์
ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุโขทัย
5. นายธเนศ สีหบุตร
ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอ่างทอง

3. เครื่องมือหรือวิธีการในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้แก่

3.1 สนทนาสนทนา (Dialogue)

สนทนาสนทนา (Dialogue) มาจากคำว่า “Bohmian Dialogue” เป็นการพูดคุยสนทนาโดยใช้กระบวนการซึ่งนำเสนอโดย เดวิด โบห์ม (David Bohm) โดยผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีส่วนร่วม ทุกคนตั้งใจฟังความคิดเห็นของคนอื่น ให้เกียรติผู้อื่น ไม่ตำหนิหรือตัดสินผู้อื่น ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เป็นกันเอง และสามารถแสดงออกโดยการออกเสียงแสดงความคิดเห็นที่เกิดขึ้นจากภายในใจของเรา โดยไม่ตำหนิหรือทำลายความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งกระบวนการสนทนาสนทนา (Dialogue) นี้ มีเพื่อให้ทุกคนที่อยู่ในวงสนทนาได้ร่วมกันระดมความคิดอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อค้นหาวิธีการหรือความรู้ใหม่ๆ หรือหนทางในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งยังช่วยแก้ไขความขัดแย้งต่างๆ ได้เป็นอย่างดี สนทนาสนทนา (Dialogue) เป็นการสื่อสารที่ไหลเลื่อนเคลื่อนที่ ถ่ายเทไปมาหากันได้ตลอด โดยปราศจากสิ่งกีดขวาง ดังนั้น การสนทนาในลักษณะเช่นนี้ จึงเป็นการสนทนาอย่างเสมอภาค ไม่มีคนที่สูงกว่าหรือต่ำกว่า เป็นการร่วมกันฟังร่วมกันคิดในระนาบเดียวกัน ฟังโดยไม่ตัดสินใดๆทั้งสิ้น ไม่ได้หวังว่าจะแพ้หรือชนะ ซึ่งจะทำให้เกิดความคับข้องใจได้ และการสนทนานี้อาจมีสิ่งให้ผู้ฟังได้ตกผลึกจากกิจกรรมและสามารถนำไปแก้ไขปัญหา หรือพัฒนางานหรือบางสิ่งบางอย่างที่ดีขึ้นได้⁽²⁾

3.2 ชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice: CoP)

ชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice - CoP) คือ กลุ่มของคนที่มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวหรือมีความสนใจในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง ผ่านการใช้เครื่องมือการจัดการความรู้ที่เรียกว่า การบอกเล่าเรื่องราว (Story telling) เพื่อที่จะเรียนรู้วิธีการที่จะสามารถปฏิบัติหรือทำงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมหรือนำไปจัดการกับปัญหาอุปสรรคหรือภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นได้ จึงเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมทั้งเพิ่มพูนทักษะ สร้างความรู้ และความเชี่ยวชาญให้เกิดขึ้นในกลุ่มนั้นๆ โดยเน้นที่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากบุคคลหรือหน่วยงานที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best practices) หรือมีจุดวิกฤตล้มเหลว (Worst case) ชุมชนนักปฏิบัติได้กลายเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากทุกวันนี้ หลายองค์กร/กลุ่มทำงาน/ทีมงานและแม้แต่ตัวบุคคลเอง ต้องทำงานร่วมกันในแนวทางใหม่ ความร่วมมือข้ามองค์กรจึงเป็นสิ่งสำคัญ ชุมชนนักปฏิบัติจึงเป็นรูปแบบใหม่สำหรับการเชื่อมโยงคนที่มีจิตใจในการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ และความร่วมมือไม่ว่าจะเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มและถือว่าเป็นการพัฒนาองค์กรด้วย⁽³⁾

ชุมชนนักปฏิบัติ เกิดขึ้นโดย ดร. Etienne Wenger และทีมงาน เป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกกลุ่มแรก ที่สร้างแนวคิดนี้ขึ้นมาผ่านการศึกษา/การฝึกหัดงาน พวกเขาพบว่า สังคมของการฝึกงานมีความซับซ้อนมากและทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และได้ตั้งชื่อว่า “ชุมชนนักปฏิบัติ” ชุมชนนักปฏิบัติจึงกลายเป็นศูนย์กลางของการจัดการความรู้ หลังจากหนังสือเล่มแรกเกี่ยวกับชุมชนนักปฏิบัติ ที่ชื่อว่า Communities of Practice - Learning, Meaning, and Identity ได้พิมพ์เผยแพร่ในปี ค.ศ. 1998 ตั้งแต่นั้นมา ชุมชนนักปฏิบัติ มีบทบาทสำคัญในบริบทของการจัดการความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแลกเปลี่ยนความรู้ภายในองค์กร และเป็น

เครื่องมือในการทลายอุปสรรคทำให้ความรู้ไหลข้ามองค์กร เกิดการขยายวงของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ชุมชนนักปฏิบัติจึงมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงคน คนซึ่งอาจจะไม่เคยมีโอกาสนักปฏิบัติสัมพันธ์กันเลย กิจกรรมนี้จึงเสมือนสื่อกลางเชื่อมให้คนได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ได้รับฟัง ได้สื่อสาร ได้แลกเปลี่ยน ได้เรียนรู้เรื่องราว และประสบการณ์ของแต่ละคนหรือหน่วยงาน ทำให้เกิดการสนทนาระหว่างผู้คนมากขึ้น และทำให้การปฏิบัติงานดียิ่งขึ้น⁽⁴⁾

ชุมชนนักปฏิบัติมีองค์ประกอบ⁽⁵⁾ ดังนี้

1. หัวข้อความรู้ (Domain) เป็นหัวข้อที่กำหนดขึ้นจากคนในกลุ่มที่สนใจในเรื่องเดียวกัน หัวข้อความรู้ไม่ได้จำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญจากคนนอกกลุ่มหรือชุมชน เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากกว่าในการที่จะนำผู้ที่ศักยภาพหรือมีประสบการณ์ในกลุ่มนั้น มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม

2. ชุมชน (Community) ในการรวมกันเป็นกลุ่มภายใต้ความสนใจหัวข้อเดียวกัน สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความสัมพันธ์กันในการร่วมกิจกรรมและอภิปราย ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร/ซักถาม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุมชนนักปฏิบัติมาก

3. แนวปฏิบัติ (Practice) สมาชิกในกลุ่มชุมชนนักปฏิบัติ ล้วนแต่เป็นนักปฏิบัติ จึงต้องการพัฒนาการทำงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การจดบันทึกประเด็นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันไว้ ทั้งจากประสบการณ์ การเล่าเรื่อง เครื่องมือต่างๆ เทคนิค วิธีการแก้ปัญหา การสังเคราะห์ จึงเป็นสิ่งสำคัญและเมื่อจดบันทึกแล้วต้องถ่ายทอดไปยังชุมชนนักปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซ้ำ ทบทวนซ้ำ แสร์/บอกต่อในความรู้นั้นๆให้หมุนเวียนต่อไป

3.3 วิธีการจัดกิจกรรม

ใช้วิธีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบ Hybrid ณ ห้องประชุม 6-04 ชั้น 6 อาคารกระทรวงยุติธรรม และผ่านระบบจอภาพทางไกล (Video Conference in WebEx Online)

- มีผู้ดำเนินรายการ 2 ท่าน ประกอบด้วย

1. นางสาวโชติมา สุรฤทธิธรรม

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

2. นายเอกนรินทร์ ศรีอินทร์

นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา

- คณะทำงาน ทำหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินรายการ (Host/Co-host), จัดการระบบสารสนเทศ, จัดสรุปบันทึกสาระที่ได้จากการทำกิจกรรมและถอดบทเรียน ประกอบด้วย

1. นางสาวดารณี เกิดพิพัฒน์ พนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ
สถาบันวิจัยและพัฒนา
2. นางสาวจุฑาภา เพ็ญปฐม นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
สถาบันวิจัยและพัฒนา
3. นางสาวศรุตดา ทิพย์แสง นักวิชาการคอมพิวเตอร์
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
4. นายธนกร สุขผล นักจิตวิทยา
สถาบันวิจัยและพัฒนา
5. นายอดุลย์ ยูโษะ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
สถาบันวิจัยและพัฒนา
6. นางสาวจิรฉัตร ศรีแก้ววรรณ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
สถาบันวิจัยและพัฒนา

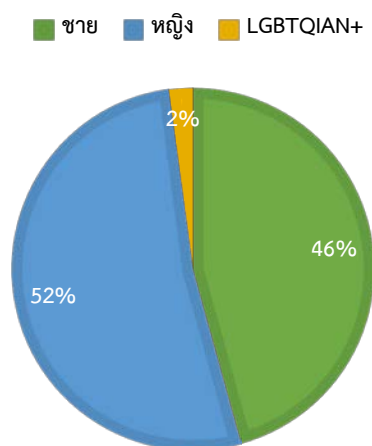
สรุปผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ
โครงการยกระดับการจัดการความรู้ขององค์กร: ขยายกลุ่มเป้าหมาย
ครั้งที่ 1/2567

วันที่ 13 สิงหาคม 2567

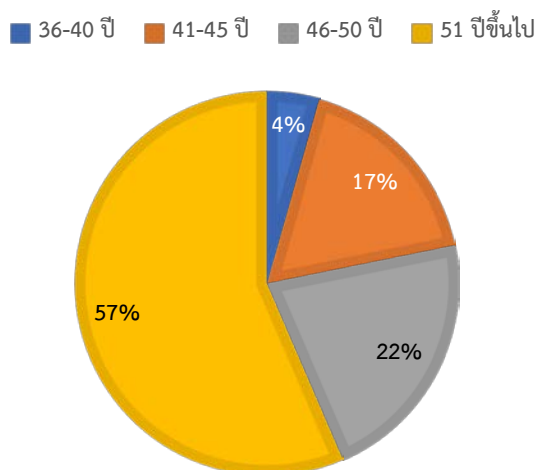
หมวดที่ 1 ด้านคดีและกฎหมาย หัวข้อเรื่อง การกำกับติดตาม การดำเนินงานการกำกับกับการปกครอง
ในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์ หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (n = 46)

แผนภูมิที่ 1 แสดงร้อยละของเพศ

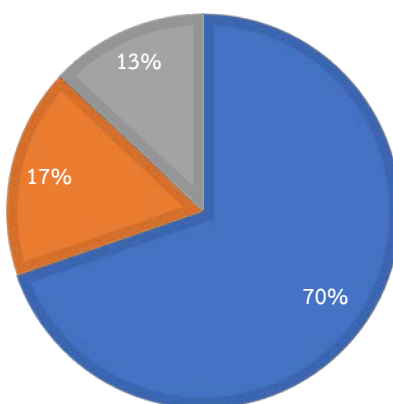

แผนภูมิที่ 2 แสดงร้อยละของอายุ

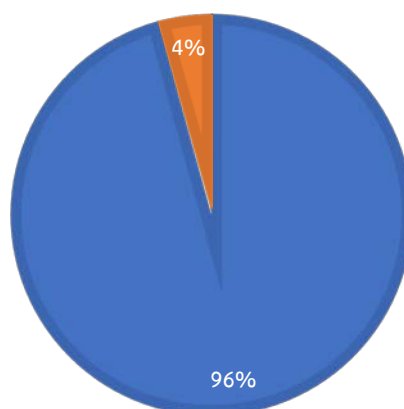
แผนภูมิที่ 3 แสดงร้อยละของตำแหน่ง

■ ผู้อำนวยการ ■ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ/หัวหน้าสถานแรกรับฯ/หัวหน้าส่วนคดี ■ พนักงานคุมประพฤติ

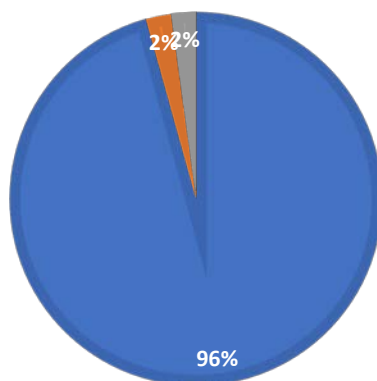
แผนภูมิที่ 4 แสดงร้อยละของประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม

■ ข้าราชการ ■ พนักงานราชการ

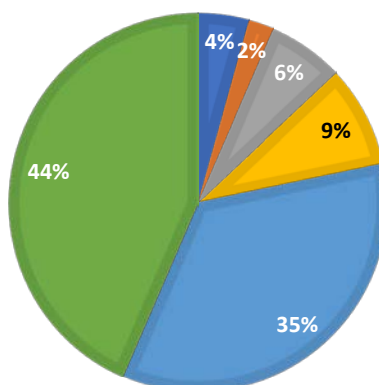
แผนภูมิที่ 5 แสดงร้อยละของหน่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรม

■ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ■ สถานพินิจฯ ■ ส่วนกลาง

แผนภูมิที่ 6 แสดงร้อยละของอายุการปฏิบัติงานในสังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม

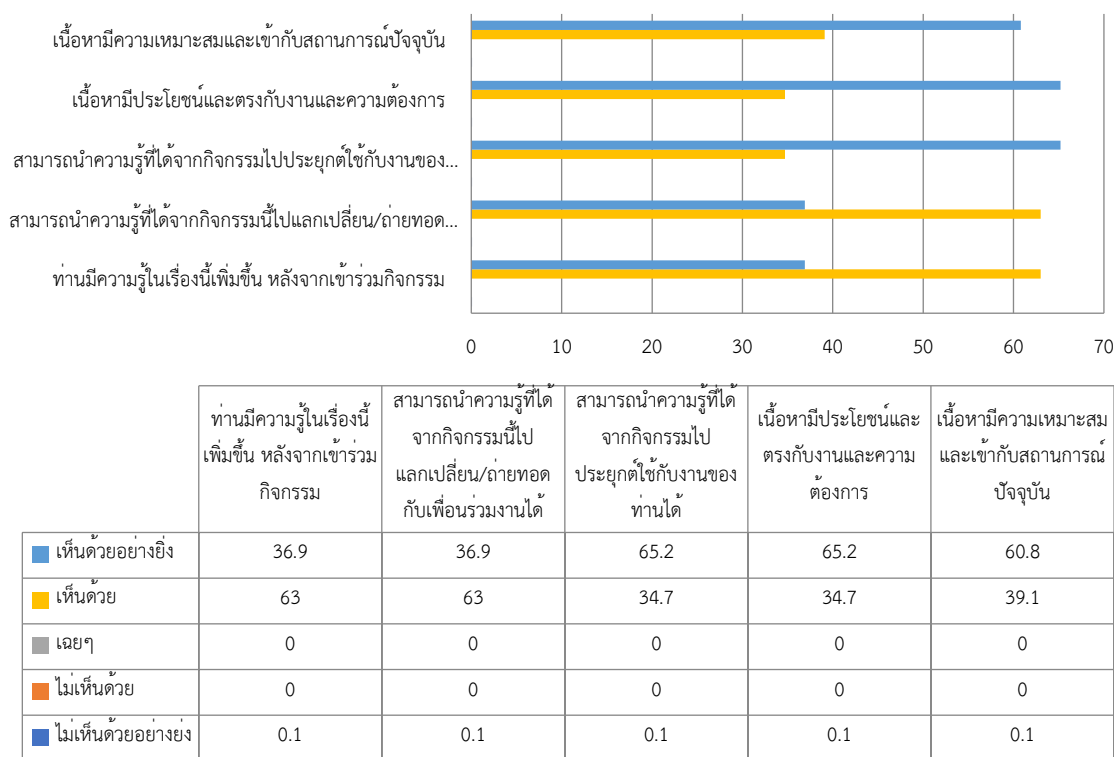
■ 1-5 ปี ■ 6-10 ปี ■ 11-15 ปี ■ 16-20 ปี ■ 21-25 ปี ■ 26 ปี ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ทศนคติและความพึงพอใจต่อกิจกรรม (n = 46)

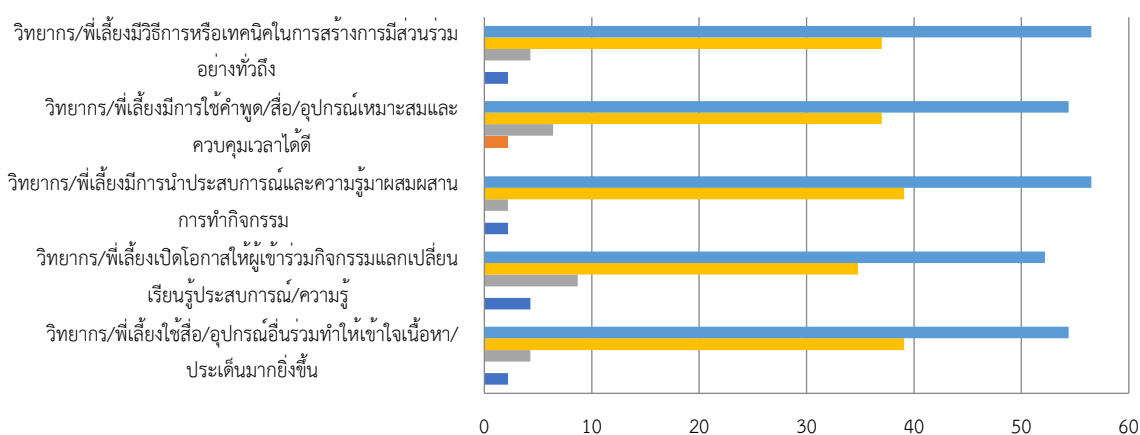
ด้านประเด็นเนื้อหา พบว่า ในภาพรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.63 S.D. = 0.48) โดยแยกเป็นข้อคำถามย่อย ดังนี้ เห็นว่าประเด็นเนื้อหาเหมาะสมและเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 60.8 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 39.1 เมื่อถามว่าประเด็นเนื้อหา มีประโยชน์และตรงกับงานและความต้องการหรือไม่ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ เห็นว่าประเด็นเนื้อหา มีประโยชน์และตรงกับงานและความต้องการ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 65.2 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 34.7 ส่วนคำถามท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมไปประยุกต์ใช้กับงานของท่านได้หรือไม่ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ เห็นว่าสามารถนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมไปประยุกต์ใช้กับงานได้ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 65.2 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 34.7 นอกจากนี้ เมื่อถามว่าท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมนี้ไปแลกเปลี่ยน/ถ่ายทอดกับเพื่อนร่วมงานได้ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ เห็นว่าสามารถนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมนี้ไปแลกเปลี่ยน/ถ่ายทอดกับเพื่อนร่วมงานได้ อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 63.0 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 36.9 ส่วนในข้อสุดท้ายถามว่า ท่านคิดว่าท่านมีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ เห็นว่ามีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 63.0 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยร้อยละ 36.9 ตามลำดับรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 7

แผนภูมิที่ 7 ทศนคติและความพึงพอใจต่อกิจกรรม ด้านประเด็นเนื้อหา

ด้านวิทยากร/พี่เลี้ยง/ผู้ดำเนินรายการ พบว่า ในภาพรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.50$ S.D. = 0.51) โดยแยกเป็นข้อคำถามย่อย ดังนี้ เห็นว่าวิทยากร/พี่เลี้ยง/ผู้ดำเนินรายการมีวิธีการหรือเทคนิคในการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 56.5 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 37.0 เมื่อถามว่าวิทยากร/พี่เลี้ยง/ผู้ดำเนินรายการมีการใช้คำพูด/สื่อ/อุปกรณ์เหมาะสมและควบคุมเวลาได้ดี พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 54.4 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 37.0 ส่วนในคำถามวิทยากร/พี่เลี้ยงมีการนำประสบการณ์และความรู้มาผสมผสานการทำการกิจกรรมหรือไม่ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 56.5 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 39.1 นอกจากนี้ เมื่อถามว่าวิทยากร/พี่เลี้ยง/ผู้ดำเนินรายการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์/ความรู้ พบว่า ครึ่งหนึ่งมีความพึงพอใจในอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 52.2 รองลงมาอยู่ในระดับ เห็นด้วย ร้อยละ 34.8 ส่วนในข้อสุดท้ายถามว่า วิทยากร/พี่เลี้ยงใช้สื่อ/อุปกรณ์อื่นร่วมทำให้เข้าใจเนื้อหา/ประเด็นมากยิ่งขึ้นหรือไม่ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมิน ครึ่งหนึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 54.4 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 39.1 ตามลำดับ รายละเอียดตามแผนภูมิที่ 8

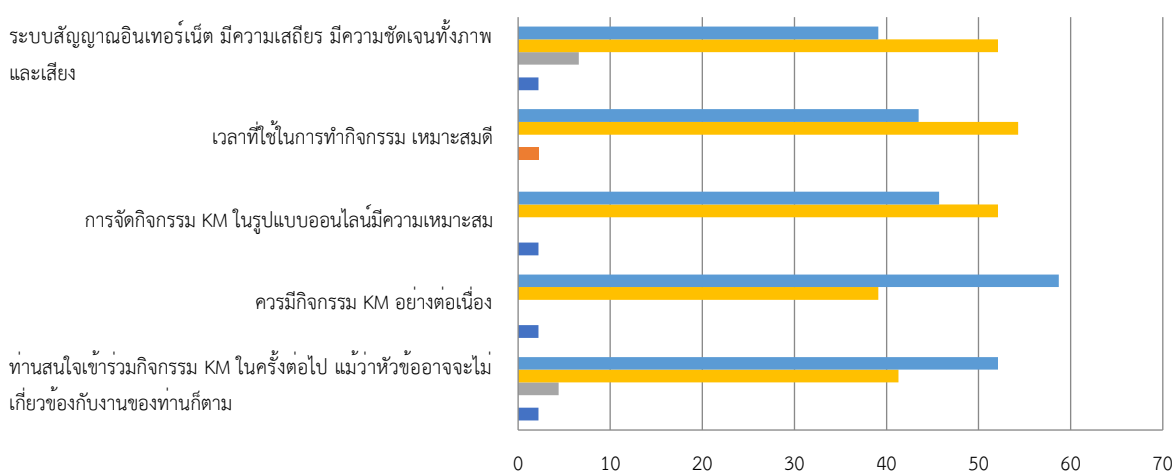
แผนภูมิที่ 8 ทัศนคติและความพึงพอใจต่อกิจกรรม ด้านวิทยากร/พี่เลี้ยง/ผู้ดำเนินรายการ

	วิทยากร/พี่เลี้ยงใช้สื่อ/อุปกรณ์อื่นร่วมทำให้เข้าใจเนื้อหา/ประเด็นมากยิ่งขึ้น	วิทยากร/พี่เลี้ยงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์/ความรู้	วิทยากร/พี่เลี้ยงมีการนำประสบการณ์และความรู้มาผสมผสานการทำการกิจกรรม	วิทยากร/พี่เลี้ยงมีการใช้คำพูด/สื่อ/อุปกรณ์เหมาะสมและควบคุมเวลาได้ดี	วิทยากร/พี่เลี้ยงมีวิธีการหรือเทคนิคในการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง
■ เห็นด้วยอย่างยิ่ง	54.4	52.2	56.5	54.4	56.5
■ เห็นด้วย	39.1	34.8	39.1	37	37
■ เฉยๆ	4.3	8.7	2.2	6.4	4.3
■ ไม่เห็นด้วย	0	0	0	2.2	0
■ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2.2	4.3	2.2	0	2.2

ด้านประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม พบว่า ในภาพรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับ **เห็นด้วย** มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.51) โดยแยกเป็นข้อคำถามย่อย ดังนี้ ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต มีความเสถียร มีความชัดเจนทั้งภาพและเสียง พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินครึ่งหนึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 52.1 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 39.1 เมื่อถามต่อว่าเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม เหมาะสมดีหรือไม่ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินครึ่งหนึ่ง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 54.3 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 43.5 ส่วนในคำถามการจัดกิจกรรม KM ในรูปแบบออนไลน์มีความเหมาะสมหรือไม่ ผู้ตอบแบบประเมินครึ่งหนึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 52.1 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 45.7 นอกจากนี้ เมื่อถามว่าควรมีกิจกรรม KM อย่างต่อเนื่องหรือไม่ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินครึ่งหนึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 58.7 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 39.1 และเมื่อถามว่าท่านสนใจเข้าร่วมกิจกรรม KM ในครั้งต่อไป แม้ว่าหัวข้ออาจจะไม่เกี่ยวข้องกับงานของท่านก็ตาม พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินครึ่งหนึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 52.1 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วย ร้อยละ 41.3 ตามลำดับ รายละเอียดตามแผนภูมิที่ 9

แผนภูมิที่ 9 ทัศนคติและความพึงพอใจต่อกิจกรรม ด้านประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม

	ท่านสนใจเข้าร่วมกิจกรรม KM ในครั้งต่อไป แม้ว่าหัวข้ออาจจะไม่เกี่ยวข้องกับงานของท่านก็ตาม	ควรมีกิจกรรม KM อย่างต่อเนื่อง	การจัดกิจกรรม KM ในรูปแบบออนไลน์มีความเหมาะสม	เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม เหมาะสมดี	ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต มีความเสถียร มีความชัดเจนทั้งภาพและเสียง
■ เห็นด้วยอย่างยิ่ง	52.1	58.7	45.7	43.5	39.1
■ เห็นด้วย	41.3	39.1	52.1	54.3	52.1
■ เฉยๆ	4.4	0	0	0	6.6
■ ไม่เห็นด้วย	0	0	0	2.2	0
■ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2.2	2.2	2.2	0	2.2

ส่วนที่ 3 ความเห็นและข้อเสนอแนะ

ในส่วนนี้เป็นคำถามปลายเปิด เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจ แสดงทัศนคติได้ตามอัธยาศัย ซึ่งจากการแสดงทัศนคติและการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

1. ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมในครั้งนี้ พบว่า
 - 1.1 กิจกรรมนี้มีประโยชน์มากๆ ได้รับความรู้ในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น (10 ราย)
 - 1.3 ได้แลกเปลี่ยนมุมมอง-เรียนรู้ประสบการณ์/เพิ่มพูนความรู้ในการทำงาน (8 ราย)
 - 1.4 กิจกรรมนี้เป็นประโยชน์ ควรรวบรวมเป็นเอกสารเพื่อเป็นองค์ความรู้ ควรจัดทำเป็นวิดีโอเพื่อให้รับชมย้อนหลังได้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานต่อไป (2 ราย)
2. ความเห็นเกี่ยวกับหัวข้อในการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป
 - 2.1 การดำเนินงานของพนักงานคุมประพฤติในรูปแบบ YM-FASTIC (2 ราย)
 - 2.2 เกี่ยวกับระเบียบด้านพัสดุ (1 ราย)
3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป
 - 3.1 อยากให้เพิ่มหัวข้อและจำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมในลักษณะนี้บ่อยๆ (10 ราย)
 - 3.2 อยากให้มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบ Onsite (8 ราย)

บรรณานุกรม

1. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2566). รายงานสถิติคดีประจำปี 2566. (Online)
<https://www.djop.go.th/navigations/รายงานสถิติคดีประจำปี> เข้าถึงข้อมูลวันที่ 7 กันยายน 2567.
2. วิรัช พัฒนภรณ์. (2554.) **แรงบันดาลใจ จาก สุนทรียสนทนา**. พิมพ์ครั้งที่ 1
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่พิมพ์นิยม.
3. จิระประภา อัครบวร, จารุวรรณ ยอดระฆัง และอนุชาติ เจริญวงศ์มิตร. (2552). **การจัดการความรู้**.
 กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
4. Young Ronald. (2010). **Knowledge Management Tools and Techniques Manual**.
 Tokyo, Japan: Asian Productivity Organization.
5. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.). (2557). **ชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice – CoP)** (Online). https://www.nstda.or.th/home/knowledge_post/community-of-practice/ เข้าถึงข้อมูลวันที่ 29 สิงหาคม 2567

เทคนิค/วิธีการที่ได้จากผู้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Best Practice)

หมวดที่ 1 ด้านคดีและกฎหมาย

เรื่อง การกำกับติดตาม การดำเนินงานการกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์ หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย

1. ผู้อำนวยการต้องศึกษาสำนวนหรืออ่านคดีให้ละเอียด/ให้ชัดเจน ก่อนจ่ายสำนวนให้ส่วนคดีดำเนินการ
2. ผู้อำนวยการต้องมีความรู้ในข้อกฎหมาย ระเบียบและคู่มือที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ประกอบด้วย
 - พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 163 มาตรา 164 และมาตรา 169
 - พระราชบัญญัติกำหนดระยะเวลาดำเนินการในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2565 มาตรา 6 และมาตรา 7
 - ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการดำเนินงานการกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย พ.ศ. 2565
 - ประกาศกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เรื่อง กำหนดระยะเวลาดำเนินการในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2567
 - คู่มือการปฏิบัติงานการกำกับการปกครอง ฉบับปรับปรุงแก้ไข (ครั้งที่ 1) พ.ศ. 2565
3. เมื่อผู้อำนวยการมอบหมายให้ส่วนคดีดำเนินการไปสักระยะหนึ่งแล้ว ควรเชิญหัวหน้าส่วนคดีและพนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนมาพบ เพื่อสอบถามแนวทางการดำเนินงาน หากพบข้อสงสัยหรือแนวทางที่ไม่ต้องถูกต้อง ผู้อำนวยการต้องให้คำแนะนำ/ชี้แนะที่ถูกต้องโดยทันที
4. ผู้อำนวยการต้องหมั่นซักถาม/สอบถามพนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนการกำกับการปกครองในคดีครอบครัว ถึงความก้าวหน้าตลอดจนปัญหาอุปสรรคอย่างต่อเนื่อง เพื่อกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. ผู้อำนวยการต้องตรวจสอบ ติดตามการรายงานการกำกับติดตามในระบบสารสนเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ
6. เมื่อมีการดำเนินการติดตามการกำกับการปกครองตามคำสั่งศาลแล้ว ผู้อำนวยการจะต้องทำการติดตามให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด หรือรายงานการดำเนินการที่สำคัญตามที่ผู้อำนวยการเห็นว่าควรรายงาน
7. ในกรณีที่เกิดปัญหาที่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือไม่สามารถเจรจากันได้ระหว่างพนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนกับผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล ผู้อำนวยการจะต้องเข้าไปไกล่เกลี่ย อธิบายข้อกฎหมาย และวิธีปฏิบัติให้ชัดเจน หรือเข้าประนีประนอมให้สถานการณ์คลี่คลายบรรเทาลงโดยทันที เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

Do & Don't Tips

1. การจัดทำข้อกำหนดหรือเงื่อนไขมีความสำคัญมาก ต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล ในเงื่อนไขการกำกับการปกครอง ต้องเหมาะสมตามประเภทคดีและฐานานุรูปของผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
2. การใดๆ ในการกำกับการปกครองในคดีครอบครัว ให้คำนึงถึงสิทธิประโยชน์และฐานานุรูปของผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ เป็นสำคัญ
3. ในกรณีที่ศาลสั่งให้สถานพินิจดำเนินการกำกับการปกครองในคดีครอบครัว ที่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถนั้น การสืบเสาะข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ของคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถและผู้เกี่ยวข้องเป็นสิ่งที่สำคัญ เพื่อจะได้นำข้อเท็จจริงมาใช้ประกอบในการจัดทำข้อกำหนดให้เหมาะสม เกิดประโยชน์ต่อคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
4. เมื่อศาลมีคำสั่งให้กำกับการปกครองแล้ว ให้รีบดำเนินการตามขั้นตอนการกำกับการปกครองโดยเร็ว โดยเฉพาะการแจ้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล มาทำข้อกำหนดกำกับการปกครองภายในเวลา 15 วัน
5. ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล อาจจะมีการทรัพย์สินไปในทางเสียหายและไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้เยาว์ โดยเฉพาะคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถที่มีทรัพย์สินจำนวนมาก ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาลหรือญาติ อาจจะไปยุ่งเหยิง ถวายโอนทรัพย์สิน ทำให้กำกับดูแลได้ไม่ครบถ้วนหรือจัดการในการใช้จ่ายเงินของคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถไม่เกิดประโยชน์
6. พิจารณาความเหมาะสมในการขอเบิกค่าใช้จ่ายอย่างรอบคอบ และต้องตรวจสอบค่าใช้จ่ายจากใบเสร็จรับเงินให้ละเอียดถี่ถ้วน (ว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถโดยตรง) ก่อนลงนามอนุมัติ
7. **เน้นย้ำ** ให้ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล ตรวจสอบการเบิกจ่ายในบัญชีธนาคารท้ายสำนวนและลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานทุกครั้ง
8. การกำกับการปกครองในคดีจำนองต้องติดตามให้ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล ผ่านชำระค่างวดจำนองตามกำหนด เพื่อไม่ให้มีการฟ้องร้องคดีจำนองในทรัพย์สินของผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถได้
9. รับทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว เมื่อได้รับคำสั่งให้ดำเนินการกำกับการปกครอง
10. พนักงานคุมประพฤติอาจเพิ่มทางเลือกในการเบิกจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าใช้จ่ายผ่านการตัดบัญชีอัตโนมัติ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแก่ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล
11. พนักงานคุมประพฤติ ควรเก็บสมุดคู่ฝากในที่ปลอดภัยและมีระบบการควบคุมที่ดี โดยจัดทำทะเบียนคุมสมุดคู่ฝากแยกประเภทของบัญชี และจัดทำทะเบียนคุมการตัดบัญชีอัตโนมัติ

ขอเชิญเข้าร่วมกิจกรรม KM Workshop

พิธีเปิด โดย: **นางปรีดา วิสาโรจน์**
รองอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
(ฝ่ายพัฒนา)

หมวดที่ 1 ด้านคดีและกฎหมาย
เรื่อง การกำกับ ติดตาม การดำเนินงานการกำกับการปกครอง
ในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ
หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย

วิทยากรร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดย :

นางพิชรินทร์ บัวแก้ว
ผอ.สถานพินิจฯ
จังหวัดนครปฐม

จำเจก สุธีร์ บุชราคม
ผอ.ศูนย์ฝึกและอบรมฯ
บ้านกรุณา

นางสาวกฤติมา บุณยนาวัฒน์
ผอ.สถานพินิจฯ
จังหวัดลำปาง

นายอริปไตย พรหมจันทร์
ผอ.สถานพินิจฯ
จังหวัดสุโขทัย

นายเนศ สีหบุตร
ผอ.สถานพินิจฯ
จังหวัดอ่างทอง

ดำเนินรายการโดย :

นางสาวโชติมา สุรฤทธิธรรม
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนา
เด็กและเยาวชน

นายเอกนรินทร์ ศรีอินทร์
นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ
สถาบันวิจัยและพัฒนา

ออนไลน์ผ่านโปรแกรม
Cisco Webex

Meeting number : 2516 122 5381
Password : 11111
13 สิงหาคม 2567
เวลา 08.30 - 12.00 น.

กำหนดการ ลงทะเบียน

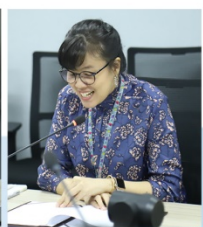
สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สถาบันวิจัยและพัฒนา
โทรศัพท์ 0 2141 6519

จัดโดย : คณะอนุกรรมการฝ่ายวางแผนงาน
การบริหารจัดการความรู้
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

วันที่ 13 สิงหาคม 2567 เวลา 09.00 น. นางปรีดา วิสาโรจน์ รองอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน(ฝ่ายพัฒนา) เป็นประธานเปิด "โครงการยกระดับการจัดการความรู้ขององค์กร : ขยายกลุ่มเป้าหมาย" ภายใต้ "โครงการยกระดับและพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ระยะที่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567" โดยมี นางสาวโชติมา สุรฤทธิธรรม ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา กล่าวรายงาน พร้อมด้วยผู้อำนวยการ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของหน่วยงานในสังกัดให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยการจัดการความรู้ อีกทั้งยังเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากการบริหาร การกำกับ ติดตามในแง่มุมต่างๆ ของผู้บริหารจากหน่วยงานในสังกัด เพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาต่อยอดความรู้ และนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน เพื่อลดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานและพัฒนากิจการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

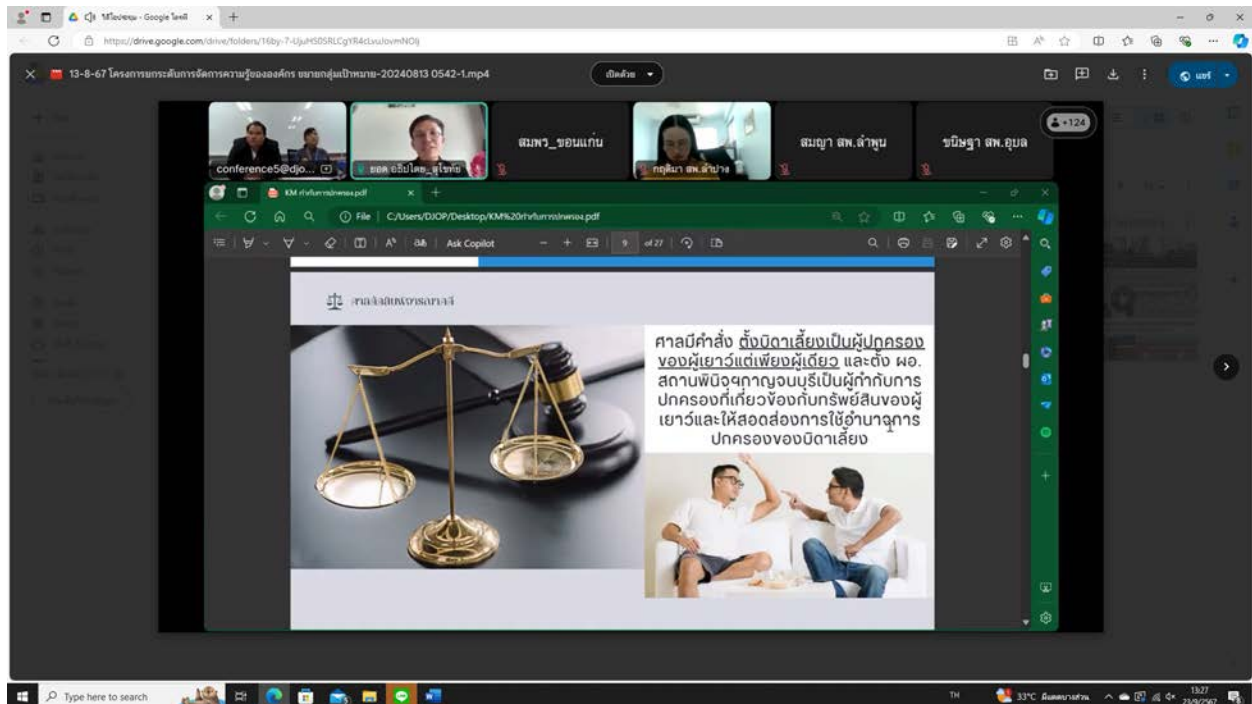
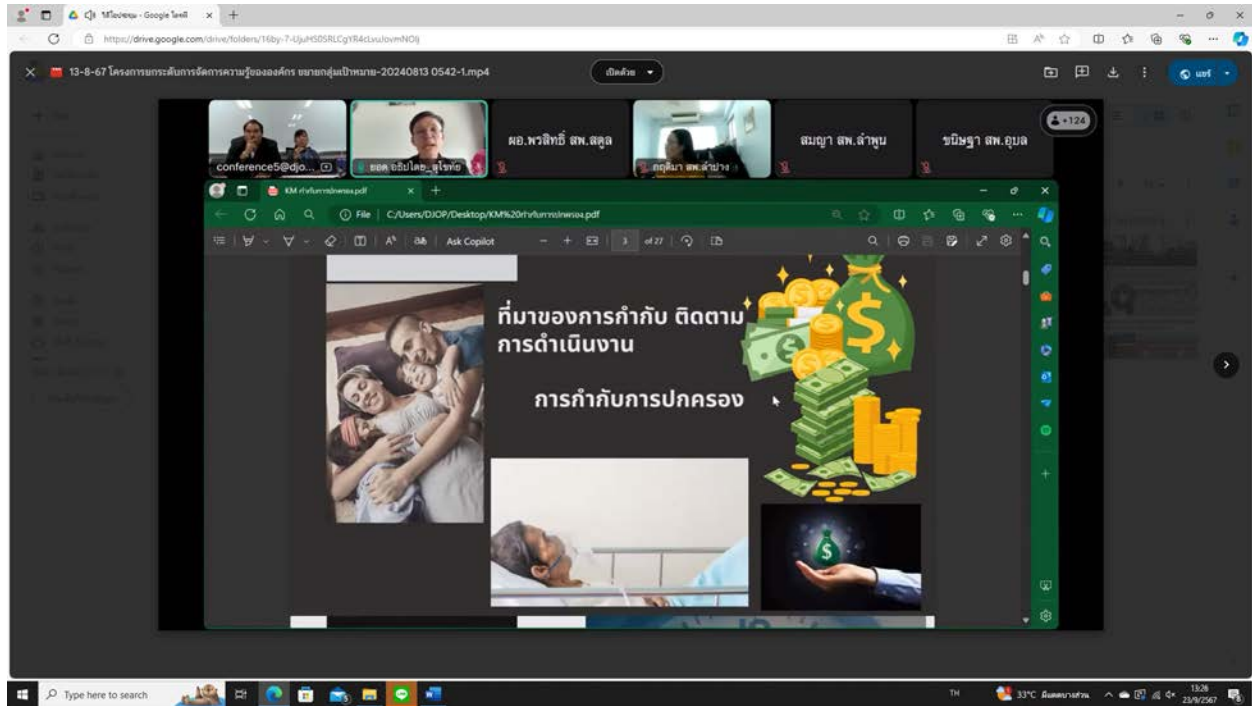
ทั้งนี้ได้รับเกียรติจาก จำเอก สุธีร์ บุษราคม ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกรุณา, นางพัชรินทร์ บัวแก้ว ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ จังหวัดนครปฐม, นางสาวกฤติมา บุญธนาวัดน์ ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ จังหวัดลำปาง นายอภินันท์ พรหมจันทร์ ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ จังหวัดสุโขทัย และนายธเนศ สีหบุตร ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ จังหวัดอ่างทอง ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการ โดยได้แบ่งกิจกรรมย่อย จำนวน 3 ครั้ง ประกอบด้วย ครั้งที่ 1 วันที่ 13 สิงหาคม 2567 หมวดที่ 1 ด้านคดีและกฎหมาย เรื่อง การกำกับติดตาม การดำเนินการกำกับการปกครองในคดีครอบครัวที่ผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถมีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสีย, ครั้งที่ 2 วันที่ 15 สิงหาคม 2567 (ช่วงเช้า) หมวดที่ 2 ด้านการบำบัดแก้ไขและฟื้นฟู เรื่อง การจัดการความมั่นคงปลอดภัยในสถานควบคุม : การบริหารจัดการภายในสถานควบคุมที่ดี และครั้งที่ 3 วันที่ 15 สิงหาคม 2567 (ช่วงบ่าย) หมวดที่ 5 ด้านการบริหารจัดการทั่วไป เรื่อง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กร เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ โครงการดังกล่าวจัดโดยคณะอนุกรรมการฝ่ายวางแผนงานการบริหารจัดการความรู้ สถาบันวิจัยและพัฒนา ณ ห้องประชุม 6-04 ชั้น 6 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อาคารกระทรวงยุติธรรม ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ และผ่านระบบออนไลน์โปรแกรม Cisco Webex

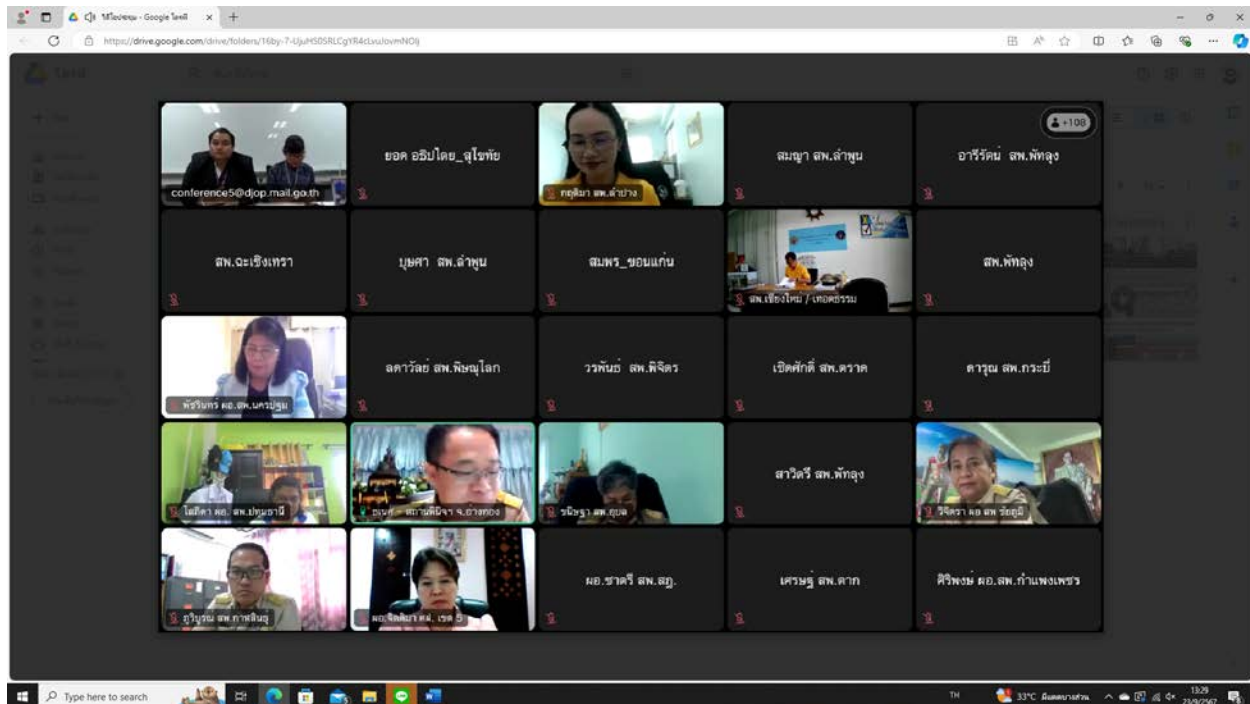
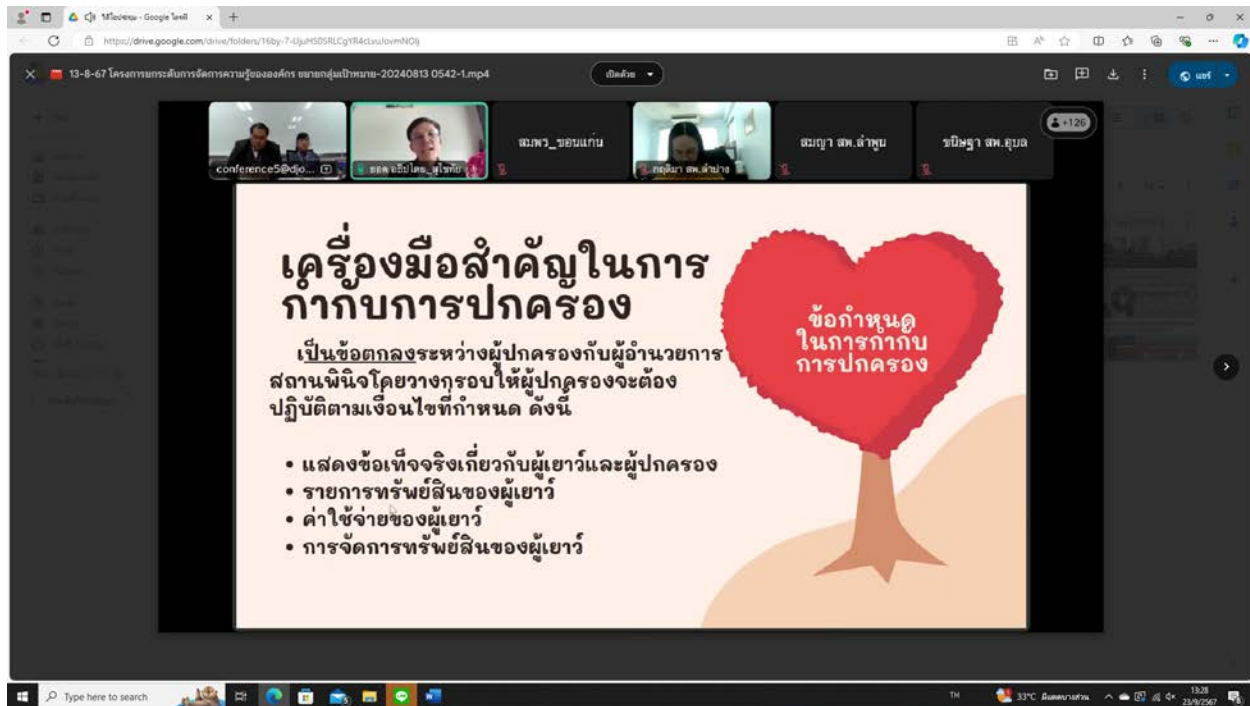
PR โดย...กลุ่มประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จิรพร ขาว
ชมภาพ/ออกแบบ

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

